

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΔΕΛΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Έλλάδι, έτησία Αρ. 7
» » έξάμηνος » 4
Έξωτερικού έτησία Φρ. 10
» » έξάμηνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο εν Έφεσω ναός της Αρτέμιδος (μετ' εικόνας), υπό Φ. Π. — Περί ρόδων: Τὰ εὖσμομα ρόδα καὶ ἡ βιομηχανικὴ καλλιέργεια αὐτῶν, ὑπὸ Φρίκ. — Ὁδοὺς ἀντὶ ἀδάμαντος (ἱστορικὸν ἀνέκδοτον). — Κοζλα οὐράνια ἡμισφαίρεα (μετ' εἰκόνας), ὑπὸ Ἀστέρου. — Ὁ Μεσημβρινὸς Ἀστὴρ ἡ Ἦτῆ τῶν Ἀδαμάντων, (μυθιστορία ΙΟΥΑΙΟΥ ΒΕΡΝ), μετάφρασις ὑπὸ Δ. Ι. Κ. (μετὰ εἰκόνας). — Ἠχώ. — Κληρώσεις τῆς «Φύσεως». — Αἰνίγματα. — Ἀνταποκρίσεις — Γνωστοποιήσεις.

Ο ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

Ἀρχιτεκτονικὴ ἀξία αὐτοῦ. — Πυρπόλησις αὐτοῦ κατὰ τὴν νύκτα τῆς γεννήσεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. — Ἀνοικοδόμησις αὐτοῦ. — Σύλλησις καὶ ἀναπυρπόλησις αὐτοῦ. — Τελεία καταστροφὴ αὐτοῦ.

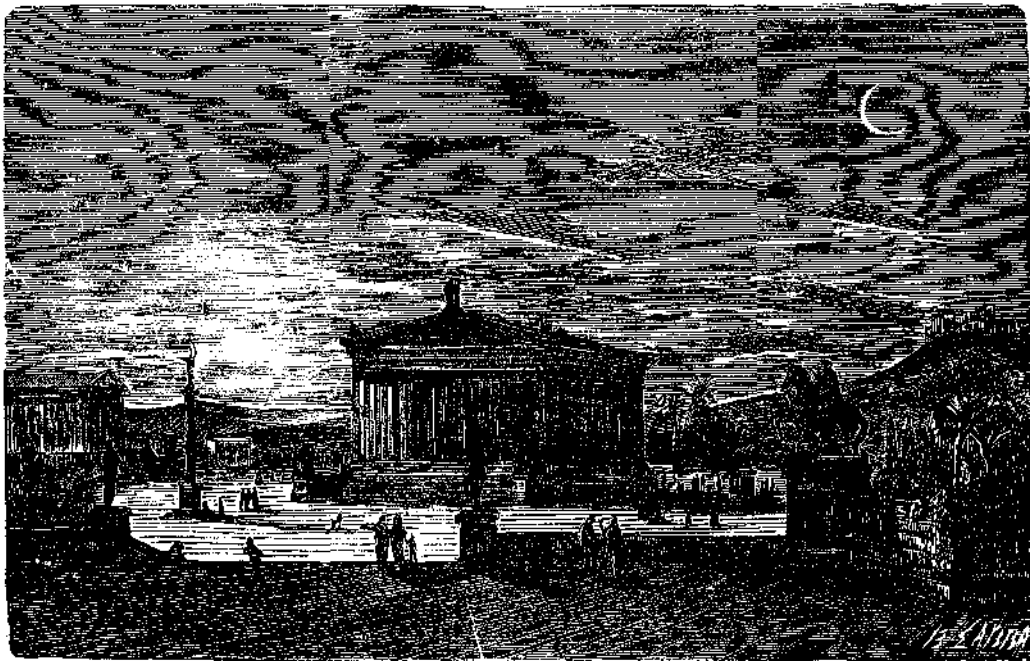
Ὁ ἐν Έφεσῶ ναὸς τῆς Αρτέμιδος κατατάσσεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεταξὺ τῶν ἐπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου ἕνεκα τοῦ μεγέθους, τῆς δαπάνης, τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν πλουσιῶν ἀναθημάτων αὐτοῦ. Ὁ ναὸς ἐθεωρεῖτο μέγιστος πάντων διότι εἶχε 425 ποδῶν μῆκος καὶ 220 πλάτος, ἦτο δὲ ὀκτάστυλος, δίπτερος καὶ διάστυλος. Οἱ κίονες ὑπ' ὧν περιεβάλλετο ἦσαν 172 τὸν ἀριθμὸν, εἶχον ἕκαστος αὐτῶν ὕψος 60 ποδας καὶ προσήνεγον τούτους δώρον 127 ἡγεμόνες τῆς Ἀσίας. Ἐκ τούτων δὲ τοὺς πλείστους ἀνήθηκεν ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς τῶν Λοιδῶν Κροῖσος, καὶ 36 ἦσαν κεκοσμημένοι ἀναγλύφων.

Ὁ ναὸς ὑφείχετο ἐπὶ κρηπιδώματος ἕχοντος δέκα βαθμίδας· σταθμὸν ἐνὸς σταδίου τὸ μῆκος ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ ναοῦ, ἵνα προφυλάττη τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς βροχῆς, τὰ δὲ θεμέλια αὐτοῦ ἐτίθησαν ἐπὶ ἐδάφους ἐλώδους, ὅπως ἀπομακρύνωνται οἱ ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ρηγμάτων αὐτῶν κίνδυνοι. Πρὸς πλείονα δὲ θεμελίωσιν καὶ στερέωσιν τοσοῦτου μεγάλου ναοῦ, Θεόδωρος ὁ Σάμιος ὑπέστρωσεν ἐν τῷ ἐλώδει ἐδάφει ἄνθρακα καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔστρωσεν ἔρια. Κατὰ τὸν Πλίνιον ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ ἐπεραιώθη ἐντὸς 220 ἐτῶν, διότι αἱ ἐργασίαι διεκόπτοντο καὶ ἐλλείπει χρηματικῶν πόρων καὶ ἕνεκεν ἄλλων ἀφορμῶν. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττη τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φύσεως» διότι πολλοὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ χριστ. ναῶν ἀπεπερατώθησαν μετὰ αἰῶνας, ὡς ὁ ναὸς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἐν Ρώμῃ, ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Κολωνίας, ὅστις ἀρχάμενος τῷ 1248, μόλις ἐτελείωσε πρὸ δεκαετίας, ἦτοι μετὰ 632 ἔτη.

Ὁ περιβλεπτός οὗτος ναὸς, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Ἑρῆξος σεβα-

σθεὶς δὲν ἐπυρπόλησεν, ἐπέπρωτο νὰ γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρός, ὡς τὰ πλείστα ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας δόξης. Τὸ πῦρ ἐνέβαλε μανιώδης τις Ἡρόστρατος, ὅστις ἠθέλησε νὰ ἀπαθανάτῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ διὰ τοιαύτης μιαιφάνειας ἀνηκούστου καὶ πρωτοτύπου ἱεροσυλίας, ἐν ἔτει 356, καθ' ἣν νύκτα κατὰ περιέργον σύμπτωσιν ἐγεννᾶτο Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.

Δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν πυρπόλησιν ταύτην, οἱ Έφῆσιοι ἀπεράσισαν νὰ ἀνοικοδομήσωσιν αὐτόν, τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλος τῶν, ὥστε ἕκαστος προσήνεγκεν ὅτι ἐδύνατο, μὴδ' αὐτῶν τῶν γυναικῶν ἐξαίρουμένων, αἰτινες ἐπώλουν τὰ χρυσᾶ καὶ πολύτιμα αὐτῶν κοσμήματα ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὸν ἱερὸν τούτου σκοπόν. Ἀλλὰ καὶ τοὶ οἱ Έφῆσιοι ἐφάνησαν τοσοῦτον ἐλευθῆριοι, καὶ τοὶ μεγάλοι ἦσαν αἱ ἐξ ἀπάντων τῶν λατρευτῶν τῆς Αρτέμιδος προσφοραὶ, καὶ τοὶ ἀφιέρωσαν τὰς προσόδους τῶν δύο παρὰ τὴν Έφῆσον λιμνῶν, δὲν θὰ κατῴρθωνον νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν ναόν, ἂν μὴ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέτρεπε αὐτοῖς, νὰ διαθέσωσι καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἀπέτινον τοῖς βαρβάροις, ὑπὲρ τῆς περαιώσεως τοῦ γιγαντιαίου τῶν καὶ ἱεροῦ ἔργου. Ὁ νέος ναὸς ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸν πρότερον κατὰ τὴν πολυτέλειαν, διότι ὅλη ἡ ξυλεία αὐτοῦ ἀπετελείτο ἐκ πολυτίμων ξύλων ἀσήπτων. Ἡ ὀροφὴ κατεσκευάσθη ἐκ κέδρου, αἱ δὲ δικλίδες καὶ αἱ θύραι ἐκ κυπαρίσσου τυμπήκτου. Τὰ ξύλα τῶν δένδρων τούτων δύνανται κατὰ τὸν Θεόφραστον νὰ διατηρῶνται

Ο ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

ἐπὶ 4 αἰῶνας ἀσήπτα. Κλίμαξ ἐξ ἀγρίας ἀμπελίου τῆς Κύπρου ἔφερον εἰς τὴν ὀροφὴν. Οἱ διασημότεροι τῶν Καλλιτεχνῶν, ζωγράφοι καὶ ἀγαματοποιοί, ἔσπευσαν νὰ κοσμήσωσι τὸν ναόν τῆς Αρτέμιδος διὰ τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν. Ἐν τῷ ναῷ ἐκεῖνον ὑπῆρχον ἔργα τοῦ Ἀπελλοῦ, Πολυκλείτου, Ροίκου τοῦ Σαμίου καὶ ἄλλων ἦντον μὲν γνωστῶν, ἀλλὰ διασῆμων. Ἐν τούτοις εἰ καὶ ὁ ναὸς οὗτος καὶ οἱ θησαυροὶ αὐτοῦ ἐσεβάζθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν πολλάκις διηρπάγησαν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων. Ἐπὶ τοῦ αυτοκράτορος Γαλληνοῦ οἱ Σκυθαὶ ἐσύλησαν καὶ ἐπυρπόλησαν τὸν ναόν τῆς Αρτέμιδος τῷ 263 μ. Χ. Τὴν τελείαν τοῦ ναοῦ καταστροφὴν ἐπήνεγκον οἱ αυτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου καὶ ἴδια οἱ εἰκονοκλάται. Λειψάνα τοῦ ναοῦ τούτου καὶ δὴ κίονες μετνήχθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα κοσμοῦσι νῦν πολλὰ ὀθωμανῶν τεμῆνη. Ἡ σύγχρονος δὲ κατάστασις τῶν ἱερῶν τῆς πάλαι ἐνδόξου καὶ περιφανοῦς πόλεως Έφῆσου καὶ τοῦ ναοῦ

κατὰ τὸν Θεόφραστον νὰ διατηρῶνται

ἐκείνου τῆς Ἀρτέμιδος, ὅστις ἐθεωρεῖτο τὸ ἔβδομον θαῦμα τοῦ κόσμου καὶ οὐτινος εἰκόνα παρατιθέμεθα ὄπισθεν, εἶναι ἀξιοβρήντος καὶ ἔλαβε πλέον θέσιν μεταξύ τῶν φηρατῶν ἀριστουργημάτων ἀτίνα ἔρχονται καὶ παρέρχονται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φ. Π.

ΠΕΡΙ ΡΟΔΩΝ

ΤΑ ΕΥΘΣΜΑ ΡΟΔΑ ΚΑΙ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΥΤΩΝ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ

Φυσικῶς δὲν πρέπει νὰ λέγηται ἡ εὐωδία τῶν ρόδων ἀλλ' αἱ εὐωδία τῶν ρόδων, διότι ἐάν μετὰ προσοχῆς ἐξετάσωμεν τὴν συλλογὴν ροδοφίλου τινὸς ἢ καὶ πολυποικίλου τινὸς ροδοκίτου, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ εὐρωμεν δύο εἶδη ρόδων ἔχοντα ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ὄσμην, εἰ καὶ ἐπὶ δύο ρόδων ἔχόντων τὸ αὐτὸ στέλεχος, ἐξ ὧν τὸ ἐν μολις εὐρισκόμενον εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τοῦ ἀνοίγματος, τὸ δὲ εἰς τὸ τελευταῖον. Θὰ παρατηρήσωμεν πρὸς τούτοις μετ' ἀπορίας ἐκτιμητὴν διαφορὰν ὄσμης καὶ ἐπὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ρόδου· καὶ ἐπὶ μάλιστα, ἀλλοίαν τὴν πρωίαν, ἀλλοίαν τὴν μεσημβριαν καὶ τὴν ἑσπέραν, καὶ ἀλλοίαν ἐν καιρῷ ὕγρῳ ἢ ξηρῷ. Ἀλλὰ αἱ ποικιλίαι τούτων ὄσμαι ἔχουσιν τὴν αὐτὴν θεμελιώδη βᾶσιν καὶ πολλάκις ἀπαιτεῖται ποιά τις προσοχὴ καὶ τὸ κατάλληλον ὄργανον πρὸς σύλληψιν αὐτῶν.

Ἀφ' ἑτέρου ὁμοῦ μεταξὺ τῶν ρόδων τούτων τῶν πεπρωκισμένων ὑπὸ τῆς κλασσικῆς εὐωδίας τῆς τόσῳ γνωστῆς, ἀλλ' ὡς εἰπομεν ποικίλης τὴν ὄσμήν, ἐν οἷς τὸ πᾶν ἔξει ἐν μὲν λέξει τὴν ὄσμήν τοῦ ρόδου, ὑπάρχουσιν πολλὰ τὰ ὅποια ἐξατμίζουσιν ὄλως ἀλλοτρίαν ὄσμήν, ὡς εἶναι τίνα ἀτίνα ἀναδιδούσιν ὄσμήν τοῦ (Banksia alba), ἀνθεμίδος (ἄθος εὐωδίας τῆς ἀνοίξεως) (Rosa ripartii), οἰνάνθης (rose de canina), μόσχου (Rose salet) ὑακίνθου (Rose unique jaune), γαροφάλλου (Rosa moschata), σμεοῦρου (Gloire de Dijon: rose thé), βερυκόκκου (Rosa bracteata), ἀνανασίου (Rosa Desprez), μήλου κτλ. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως τίνα ἀτίνα ἀναδιδούσιν ὄσμήν κόριδος (Rosa lutea, Rosa platyacantha, Rosa Beggeriana), ἕτερα δὲ τίνα τὰ ὅποια δὲν ἀναδιδούσιν οὐδεμίαν, καὶ ταῦτα εἰσὶ πολυπληθῆ, καὶ ἐκ τῶν ὠραιωτάτων (Parsian yellow, Captain Christy, κτλ.).

Ἡδὴ ἄς ἐξετάσωμεν, ὑπάρχει σέσις τις μεταξὺ τῶν διαφορῶν τούτων ποικιλιῶν τῶν ὄσμων πρὸς τὸν φυσικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἄνθους; ἢ κἀλλιον εἰπεῖν, ἢ μελέτῃ τῆς εὐωδίας δύναται νὰ βοηθήσῃ τὰς φυσιολόγους ἐν τῇ κατατάξει τῶν ρόδων, ἔργῳ ἀληθῶς δυναμένῳ νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ τῆς Πηνελόπης; Θὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἰς τίνας περιπτώσεις δύναται, πολὺ δὲ συνηθέστερον οὐχί.

Δὲν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ζητήματος τούτου, παραπέμποντες τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τοὺς εἰδικώτερον ἐνδιαφερομένους, εἰς τὰ σχετικὰ συγγράμματα, (*) οὐχ ἦττον ὁμοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ὁ ὄρισμός τῆς ὄσμης ἐνὸς ρόδου δὲν εἶναι τόσον εὐκολός ὅσῳ νομίζει τις, διότι ὡς γνωρίζομεν μὲν, τὰ πέταλα τοῦ ἄνθους εἶναι ἐκεῖνα ἀτίνα ἀναδιδούσι τὴν ὄσμήν, ἀλλ' ὅπερ ἀγνοοῦσιν πολλοὶ συνήθως, εἶναι ὅτι τὰ πράσινα μέρη, ἢτοι τὸ περικάλυμμα τοῦ κάλυκος καὶ ἡ οὐρά τοῦ ἄνθους, φέρουσι πολυλάκις ἰδίαν ὄσμήν, ἣτις ὑπεισέρχεται καὶ συναναμνηγύεται μετὰ τῆς τῶν πετάλων ἐν τῇ εὐωδίᾳ ἣτις ὑποβλήσεται εἰς τὴν ἀντιληψὴν τῆς ἡμετέρας ὀσφρήσεως. Πολλάκις δὲ συμβαίνει ὡστε τὰ πέταλα νὰ μὴ ἀναδιδῶσιν οὐδεμίαν ὄσμήν, ἐνῶ τὸ περικάλυμμα τοῦ κάλυκος νὰ φέρῃ ἅπασαν τὴν ὄσμήν, καὶ ἡ τελευταία αὕτη περιπτώσις εἶναι πολὺ πλεονεκτήσιμη ἢ ὅσον νομίζει τις ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ. Λάβετε, ὡς ἐν παραδείγματι, τὸ ἄθος Pelargonium zonale, ὅπερ μὴ κυριλεκτικῶς λέγεται καὶ ἐρυθρὸν Γεράνιον, καὶ ὅπερ πλήθει εἰς τὰ ἄκρα τῶν κήπων σας καὶ πλησιάζετε αὐτὸ εἰς τοὺς ῥάβδωνάς σας· θὰ αἰσθανθῆτε λίαν δυσάρεστον ὄσμήν κόριδος,

(*) D' Blondel. Les produits odorantes des Rosiers. Paris 1889. O. Doin, Editeur.

οὐρώδη, ἵνα εἴπωμεν ἐκφραστικώτερον. Ἡδὴ, τῇ βοηθείᾳ μικρῶς λαβίδος, ἀποσπάσατε ἐλαφρῶς, ἐν πρὸς ἐν τὰ πέταλα τοῦ ἄνθους, καὶ ἀπλώσατε αὐτὰ ἐπὶ φύλλον χάρτου ἀόσμου ἢ ἐπὶ μαρμάρου, προσθέσατε οὕτως ὅσα θελήσητε τοιαῦτα, καὶ θὰ παρατηρήσητε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ταῦτα οὐδεμίαν ἀπολύτως ὄσμήν ἀναδιδούσιν. Θὰ ὁμολογήσητε βεβαίως τότε ὅτι τὴν δυσάρεστον ὄσμήν φέρουσιν τὸ περικάλυμμα τοῦ κάλυκος καὶ τὸ στέλεχος τοῦ ἄνθους, ἢτοι τὰ πράσινα μέρη αὐτοῦ.

Χωρὶς νὰ ἐνδιατρίψωμεν πλείω ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς καὶ ἐπὶ τῆς τεχνικῆς ἐνεργείας πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ ἐκ τῶν ρόδων ἀρώματος, τούτου ἀναγομένου εἰς ἰδιαίτερον κλάδον τῆς βιομηχανίας, θὰ ἀναφέρωμεν ὀλίγα περὶ τῆς καλλιέργειας αὐτῶν πρὶν ἢ κλείσωμεν τὴν μικρὰν ἡμῶν ταύτην περὶ ρόδων περιγραφὴν.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ρόδων ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς καλλιέργειας καὶ συγκομιδῆς τοῦ μύρου αὐτῶν εἶναι πρὸ πάντων ἀνεπτυγμένη ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ. Ἰδίως δ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἐπικρατεῖα τοσοῦτω προώδυσεν ἡ καλλιέργεια, ὡστε ἐκλήθη ἤδη πᾶν δικαίως ἡ χώρα τῶν Ρόδων, ἐξ ὧν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐστολίσθη ἡ κοιλὰς τοῦ Kashmir ἐν Περσίᾳ. Καὶ ὄντως, ὑπῆρξεν ἄλλοτε κοιλὰς τῶν Ρόδων ἐν Kashmir ἢ μᾶλλον ἐν Shiraz, ἢν ὁ Kaempfer ἐπισκεφθεὶς αὐτὴν τῷ 1684, ἐδημοσίευσεν περιεργατῆτην σχετικὴν περιγραφὴν ἐν τινὶ ἔργῳ αὐτοῦ. (Amoenitates II 373). Πλὴν τὰ πάντα μετεβλήθησαν ἔκτοτε, διότι ἡ κοιλὰς τοῦ Kashmir δὲν παράγει πλέον ἢ Ἀνδροπάγονας (Andropogon) χρησιμοποιήσας μόνον εἰς κατασκευὴν τοῦ ἐχυλίσματος τοῦ Palma-Rosa, εἶδος μύρου κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἀληθοῦς τῶν ρόδων. Οἱ δὲ περίφημοι κῆποι τοῦ Σάχου, ἐνθα τὸ μύρον τῶν ρόδων ἀνεκαλύφθη τῷ 1612 ἐν περιστάσει τοσοῦτω ποιητικῆς, δὲν παράγουσι πλέον ἢ τίνας γιγαντιαίας ροδάς, αἵτινες διατηροῦνται μέχρι τῆς σήμερον μόνον ὡς περίεργα ἀντικείμενα, καὶ ἐξ ὧν δεῖγμα μετακομιθῆν ἐπὶ τοῦ Πισσάρ, ἀνθεὶ ἐπὶ ἐν Argenteuil ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κ. Godfrey-Lebeuf. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὀλιβιέρου ὄρθεια ἐν Τεχεράνῃ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος αἰῶνος εἶχεν ὕψος 30 ποδῶν. Ὡστε ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τῶν περιφώνων ρόδων ταῦτα ἐναπομένουσιν ἤδη, καὶ ἐκ περιέργου ἀνατροπῆς τῶν πραγμάτων, ὁ Σάχης σήμερον μετακλιματίζει ἐξ Εὐρώπης τὰ διὰ τῶν κήπων του προωρισμένα ταῦτα ἄνθη.

Ἡ σημαντικωτάτη βιομηχανικὴ καλλιέργεια τῶν ρόδων γίνεται ταυτὸν παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Αἵμου, ἐν τῇ παλαιᾷ τουρκικῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, τῇ προστεθεισῇ ἐσχάτως ἀπὸ τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1885 εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἡς τὰ κυριώτατα κέντρα τῆς καλλιέργειας ταύτης εἰσὶν ἡ Καρλόβα καὶ πρὸ πάντων τὸ Κεζανλίκ.

Αἱ φυτεῖαι αὗται καλύπτουσι τὰς δύο πλευρὰς ἐκάστης κοιλιάδος, ἀλλ' αἱ ἐκτείνονται ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλιτύων τοῦ Αἵμου εἰς ἀπείρους σημαντικώτεροι καὶ παραγωγικώτεροι.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ρόδων παρίστανται ἐν Βουλγαρίᾳ ὅλως ἐκτακτον θέαμα. Ἐκτείνονται ἐπὶ εὐρείων ἀμμουδῶν πεδιάδων, ἐν αἷς αἱ ροδαὶ ὁμοιάζουσι πρὸς μακροὺς στοίχους, ἐξικνουμένους εἰς τὸ ὕψος ἀνθρώπου, καὶ ἀπέχοντες ἀλλήλων κατὰ 1.50 μέτρον 2 μέτρον.

Τὰ καλλιεργούμενα εἶδη εἰσὶ τρία, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον, τὸ προτιμώμενον, εἶναι τὸ Ἐρυθρὸν Ρόδον τῶν χωρικῶν Βουλγάρων. Ἡ ὄσμη τοῦ εἶναι μικρὰ μὲν, ἀλλὰ ἐξαισία. Τὸ δεύτερον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Λευκὸν Ρόδον, καλλιεργεῖται ὀλιγώτερον, διότι ἡ ὄσμη τοῦ εἶναι ἀσθενεστέρη. Τὸ τρίτον εἶδος εἶναι τὸ φέρον φύλλον ἐρυθροῦ βαθέως χρώματος, γνωστὸν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ρόδον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢ δὲ παρουσία αὐτοῦ ἐν τῇ καλλιέργειᾳ εἶναι ἐντελῶς συμπρωτικῆ.

Ὁ πάγος θεωρεῖται ὁ ἀσπονδός ἔχθρος τῶν ρόδων τούτων κατὰ τὸν χειμῶνα, καὶ περιεργατῶς ὁ σκώληξ, ὁ ἐπονομαζόμενος βουλγαριστὶ τσερβέξ, ὅστις προσβάλλει ταῦτα κατὰ τοὺς μεγάλους καύσωνας.

Τὸ ἄνθισμα αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου μέχρι τῆς 20 Ἰουνίου, ἢ δὲ περίοδος αὕτη ἀφιερῶται εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν ἄνθων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν Γαλλικῶν ροδαῶν, τῶν φουμένων ἰδίως ἐν Προβηνσῶν, περὶ τῶν Καννῶν καὶ τῆς Νικαίας, καὶ αἵτινες ἐπίσης διίστασθαι ἀπὸ 1 μέχρις 1,25 μέτρων κατὰ μακροὺς στοίχους ἐπὶ τῆς καταφερέσεως τῶν προσηλιακῶν λόφων, αὕτη διενεργεῖται καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον σχεδὸν ὑπὸ τῶν χωρικῶν, οἵτινες, ἰδιοκτητῆται ὄντες, περισυλλέγουσι τὰ ρόδα καὶ μετακομίζουσιν οἱ ἴδιοι αὐτὰ εἰς τὰ ἐν τῇ πόλει ἐγκατεστημένα ἰδικὰ διυλιστήρια.

Ἐνταῦθα καλλιεργεῖται ἰδίως τὸ ἑκατοντάφυλλον ρόδον (rosa centifolia), ὅπερ ἀνθίζει ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 20 Μαΐου, ἢτοι ἐν μῆνα πρὸ τῶν Βουλγαρικῶν. Ἐτερον εἶδος, καλλιεργούμενον ἐν καιρῷ χειμῶνος, εἶναι τὸ ρόδον safrano, ὅπερ παράγει ἄνθη ὀλίγον εὐωδῆ καὶ μύρον κατωτέρας ποιότητος.

Ἡδὴ ἐν Γερμανίᾳ μόλις ἀρχίζουσι νὰ καλλιεργῶσι ρόδα περὶ τὴν Λειψίαν καὶ τὴν Δρέσδην, καὶ ἐλπίζουσι μεγάλως εἰς τὴν ἀνάπτυσιν αὐτῶν.

Ἐν Provins, λέγεται, ὅτι καθ' ὅλον τὸν μεσαιῶνα ἐκομιζέτο τὸ ρόδον Gallica ὑπὸ τοῦ κόμιστος Thibaut 1ου, διαρκουσῶν τῶν σταυροφοριῶν, καὶ ὅτι ἐκαλλιέργηθη ἐν ἀφθονίᾳ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀρωματικῆς κόνεως τῶν ρόδων, τοῦ ὕδατος τῶν ρόδων, καὶ πρὸ πάντων τῶν περιφώνων ἐκ ρόδων καὶ μέλιτος γλυκισμάτων.

Ἐν Provins ὑπάρχουσιν ἤδη μόνον ἑκατοστάς στελέχων τοιούτων ρόδων ἐν ἰδιαίτερῳ κήπῳ, ἢ δὲ περίφημος ἄλλοτε αὕτη βιομηχανία σχεδὸν ἐξέλιπε σήμερον. Τὰ πέταλα, τὰ καλούμενα Προβηγκιανὰ, ἀτίνα ὁ Κωδιξ ἀναγράφει ἐπὶ καὶ ὧν ἡ φαρμακευτικὴ ποιεῖται ἐπὶ χρῆσιν, συλλέγονται εἰς τὰ περίε τῶν Παρισίων ἀφ' ὅλων τῶν ἐρυθρῶν ρόδων ἀδιακρίτως, ἰδίως ἐν τῷ νομῷ τοῦ Βάρ.

ΟΔΟΥΣ ANTI ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΕΚΛΟΤΟΝ

Ἡ Παυλίνα Βιαρδὸτ ἦν μία τῶν διασημοτάτων Ἀοιδῶν, ἐξ ὧν ἐπὶ τῆς θεατρικῆς σκηνῆς ἦγαγον ἐπιζήλους θριάμβους. Ὡς «Πίστις» ἰδίως ἐν τῷ «Προφήτῃ» τοῦ Μάυερμπερ ἠτό τι ἐξοχον. Ἡ καλλιτεχνία ἔσχεν ἐν αὐτῇ ἀξίαν ἀντιπρόσωπον, ἢ δὲ ταχύπτερος φήμη δικαίαν τῇ παρέσχεν ἐκαυνοποίησιν.

Ἦτο ἡ Βιαρδὸτ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἐλκυστικῆ. Ἀλλὰ — κακὸν ἀλλὰ! — τὴν αἰγλὴν ἐσίαζε κακὸν μεινεκτῆμα. Ἦτο ὠραία, ἀλλὰ ἐν ἀκρωτήριον, μία προσεχὴ σκλήρᾳ καὶ ἀτεγκτός ἐμεῖου ὀπωσθόποτες τὴν εἰλικρινεστέρην ἐκτίμησιν, παρέβλαπτε πως τὴν ὠραίαν, τὴν θαυμαστὴν τῆς φυσιογνωμίας ἐκφρασιν. Ἀλλοίμονον! Εἰς τὸν κόσμον οὐδὲν καλὸν ἄμικτον κακοῦ. Ἡ Παυλίνα Βιαρδὸτ εἶχε τὸν ἕνα τῶν ὀδόντων τῆς μακρότερον τῶν ἄλλων συντρόφων του. Εἰς προεξείχε. Εἶχε τὸ μέγα, τὸ σπάνιον χάρισμα τῆς λιγομόλπου φωνῆς, ἀλλὰ τί ἤθελε, ὡς παρακαλῶ, ὁ εἰς ὀδὸς νὰ δεῖξῃ ἀνταρσίαν πρὸς τὴν κανονικότητα καὶ τὸ εὐσχημον, νὰ θελήσῃ ἐπιμηκέστερος νὰ γίνῃ τῶν περὶ αὐτὸν; Ἀνεξερῶντοι βουλαί!

Προέκειτο νὰ δοθῇ ἡ παράστασις τοῦ «Προφήτου». Ἐγίνετο γενικὴ τοῦ μελοδράματος δοκιμὴ, ὅτε εἰσέρχεται ὁ Μάυερμπερ εἰς τὸ καμαρίνι τῆς Βιαρδὸτ, καὶ στενοχωρούμενος πάντοτε τῇ λέγει ὀρθὰ κορτὰ ὅτι δὲν τῇ ἐπέτρεπε νὰ ψάλλῃ τὸ μέρος τῆς «Πίστει» ἐν τῷ μελοδράματι του.

— Πῶς τοῦτο; ἀνεφώνησεν ἡ ἐξοχος καλλιτέχνης, ἔκπληκτος ὡς ἐκ τῆς ἀπροδοκίτου, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης εἰδήσεως. Μήπως σφάλλω εἰς τὴν διερμηνεύσιν μέρους τινος τοῦ ῥόλου μου; Ἐάν που δὲν ἐπιτυγχάνω, εἰπέτέ μου το,

πρέπει νὰ μοι τὸ εἰπῆτε, κύριε, καὶ θὰ προσπαθῶ νὰ διορθωθῶ!

— Κυρία, εἰσθε τελεία, ἀνυπέβλητος ὡς «Πίστις» καὶ δὲν θὰ ἠδυνάμην ποτὶ νὰ ὀνειρευθῶ τραγωδῶν ἠθοποιῶν, γνωρίζουσαν κἀλλιον νὰ ψάλλῃ, γνωρίζουσαν εὐφύστερον ὕμνων νὰ ὑποκρίνηται, ἀπεκρίθη ὁ διδάσκαλος. Ἀλλὰ... ἀλλὰ... δὲν ἠμπορεῖτε νὰ παραστήσητε τὴν «Πίστιν», ἐκτός ἂν...

— Ἐκτός τί;... ἠρώτησεν ἀκράτητος ἡ Παυλίνα Βιαρδὸτ, ἀναλυθεῖσα εἰς δάκρυα, δάκρυα ἀτίνα προφανῶς ἐνέκλειον τὸν πόνον τῆς δόξης.

— Ἐκτός ἂν θελήσητε νὰ ὑποβληθῆτε, κυρία, εἰς ὀδυνηρὰν ἐγγείρησιν, ὅπερ νομίζω, ὅτι δὲν θὰ πράξητε, ἀπήνητησεν ὁ Μάυερμπερ.

— Δὲν ἄς ἐνοῶ, κύριε. Τί θέλετε νὰ εἰπῆτε; — Ἀπλῶς τοῦτο. Πρέπει νὰ σταθῆτε νὰ σᾶς πριονίσουν τὸν ὑπερμεγέθη ὀδόντα, διὰ νὰ γείνη ἴσος με τοὺς ἄλλους.

— Ὡ! Ἀλλ' αὐτό, κύριε, θὰ ἦναι φρικτὸν!

— Ποσὸς, κυρία. Μάλιστα ἀκριβῶς πρὸς τοῦτο προσεκάλεσα νὰ ἔλθῃ ἐκ Παρισίων ἐκτάκτως ὁ ὀδοντοίατρος τῆς βασιλείσεως τῆς Πρωσίας, ἵνα ἐνεργήσῃ τὴν ἐγγείρησιν ἐπὶ τὸ ἡγεμονικώτερον, δύνασθε δὲ νὰ ἔχητε πλήρη ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὴν ἐκτακτον αὐτοῦ δεξιότητα.

Μήπως τάχα εἰς αὐτὴν, ἀλλῆν βασιλίσειαν στέμματος, ὅπερ συνέβηεν τῶν Μουσῶν αἱ χεῖρες, καὶ συναπῆρτισεν ἡ παγκόσμιος ἐκτίμησις, δὲν ἤρμοξε βασιλικὸς ἰατρός;

Φοβερὸν! ἡ ἐγγείρησις ἐπέβῆλλον πλέον ὡς ὅρος ἀπαραίτητος· ὁ δὲ δὲσκαλος διδάσκαλος ἐπέμενεν. Ἡ Παυλίνα Βιαρδὸτ συνήνεσεν. — Ἀπεφάσισε νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ὠραίαν κεφαλὴν τῆς εἰς τὸν ὀδοντοίατρον, ὅστις, χλωροφορμήσας πρῶτον αὐτὴν, ἀπέκοψε διὰ μαγικῆς ἐπιδειξίτητος τὸ ἀσχημον ἐκεῖνο καὶ ἀσκοπον περίσσευμα τοῦ μαργαριτωδούς ὀδόντος. Ἡ ἀπαίτησις τοῦ διδασκάλου ἐξεπληροῦτο τέλος.

Νύκτα τινὰ μετὰ τὸ ὀδυνηρὸν ἐκεῖνο μαρτύριον, ἡ Παυλίνα Βιαρδὸτ ἀπεκόμιζε τὸν στέφανον τῆς ἀθανασίας ἐν τῷ προσώπῳ τῆς «Πίστει». Κατὰ τὴν παράστασιν ταύτης οὐδεμία πάποτε ἠθοποιὸς θὰ ἰσοδυναμήσῃ πλέον πρὸς τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Παυλίνας. Ὅτε αἱ βροντεραὶ καὶ ἐξαλλοὶ ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιδοκίμασαι καὶ τὰ παράφορα χειροκροτήματα ἀνεκόπησαν, καὶ ἐπετράπη εἰς τοὺς ἠθοποιούς νὰ ἀποσυρθῶσι τῆς σκηνῆς, ὁ Μάυερμπερ, τρέμων ὡς παιδίον ἐκ τῆς συγκινήσεως, ἔλαβεν εὐλαβῶς τὴν δεξιάν τῆς «Πίστει» του καὶ προσήρμισεν αὐτῇ βραχιόλιον ἐξ ἀδαμάντων ἀξίως τριακοντακισχιλίων φράγκων.

Μέσω τοῦ στρεπτοῦ ἐκείνου, περικυκλουμένου ἀπὸ λαμπροφεγγῆ καὶ ἀκτινοβόλα ρουμπίνια, διεκρίνετο ἐσφηνωμένον τὸ μικρὸν ἐκεῖνο τεμάχιον τοῦ ὀδόντος, ὅπερ ἐπὶ τόσα ἔτη προεξείχε τῶν χειλέων τῆς μεγάλης καλλιτέχνης!

ΚΟΙΛΑ ΟΥΡΑΝΙΑ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΑ

Ὁ κ. Λέων Jaubert καθηγητῆς τῆς ἀστρονομίας ἀντικατέστησε ἐσχάτως τὰς οὐρανίους κυρτὰς σφαῖρας τὰς περιπτώσας ἀντιθέτως τὸν οὐρανόν, καὶ ὧν μέχρι τοῦδε ἐποιούντο χρῆσιν οἱ ἀστρονόμοι, διὰ τῶν κοιλῶν οὐρανίων ἡμισφαιρίων, ἀναπαρστήσας μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας τὴν ὄψιν τοῦ ἀστερόεντος οὐρανοῦ καὶ τὴν φαινομενικὴν ἡμερησίαν αὐτοῦ κίνησιν.

Οἱ κοίλοι οὗτοι θόλοι, οἵτινες εἶναι ἀξιοσημειώτως ἐνδιαφέροντες, δύναται νὰ κατασκευασθῶσι εἰς διαφόρους κλίμακας, ἢτοι εἰς τρία, εἰς τέσσαρα, εἰς ἕξ καὶ δώδεκα χιλιοστόμετρα κατὰ βᾶθμόν.

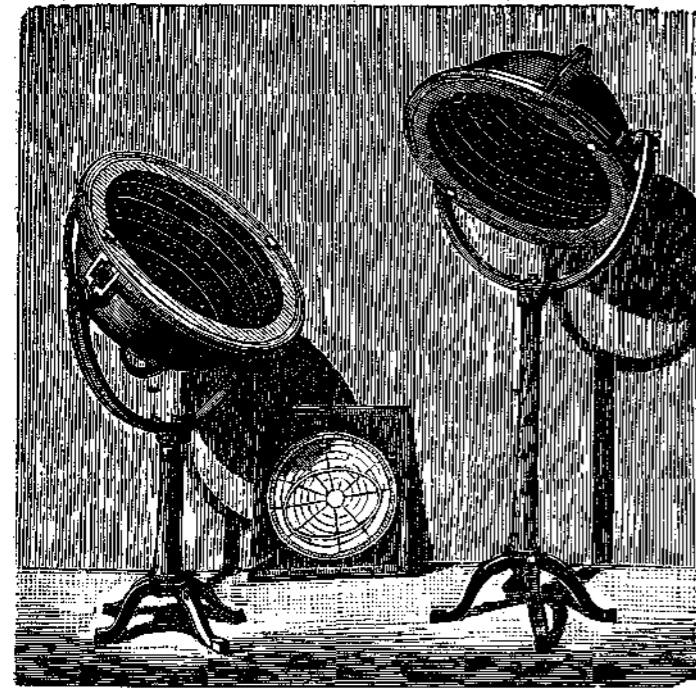
Ὁ κ. Jaubert διήρσε τὴν γεωμετρικὴν ταύτην σφαῖραν τῶν ἀστρονόμων ὡς ἀκολουθεῖς:

1ον. Είς δύο κοίλα ημισφαίρια ἐξ 20 βαθμῶν ἐκαστον ἀποτελούμενον.

2ον. Είς ὀκτὼ ζώνας, 20 βαθμῶν πλάτους ἐκάστη.

3ον. Ἐκάστη ζώνη ὑποδιαιρεῖται εἰς δώδεκα μέρη διὰ ἰσημερινῶν ἀπέχοντων ἀνά 30 βαθμούς καὶ ἀγόντων ἀπὸ τοῦ κύκλου τοῦ 80οῦ βορείου βαθμοῦ εἰς τὸν κύκλον τοῦ 80οῦ μεσημβρινοῦ βαθμοῦ κτλ.

Ἡ ἀτελεστάτη περιγραφή τῶν οὐρανίων σωμάτων τοῦ Bayer ἀντικαθίσταται ἤδη δι' ἄλλης τοιαύτης πολὺ ἀπλουστερίας καὶ ἀκριβεστερίας, καὶ ἥτις διευκολύνει οὐ μόνον τὴν ἀτομικὴν ὀνομασίαν πάντων τῶν διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν ὄρατων ἀστέρων, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἀστέρων συμφώνως πρὸς τὴν θέσιν αὐτῶν, τὴν λάμπιν, καὶ τὴν φύσιν τοῦ φάσματός των. Τοῦτο δὲ συνετέλεσε καὶ εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῆς γενικῆς λάμπειας τῶν διαφόρων σημείων τοῦ Γαλαξίου, ἐκάστης σωροῦ καὶ ἐκάστου νεφελώματος. Πολὺ εὐκόλως οὕτω καταρθώθη καὶ ἡ περιγραφή τῆς ομάδος τῶν Πλειάδων, φωτογραφηθείσης μάλιστα παρὰ τῶν κ. κ. Ἐρρίκων ἐν τῷ Ἀστεροσκοπίῳ τῶν Παρισίων. Ἄντι δὲ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, ὁ κ. Jauherl μετεχειρίσθη τὸ ἀλφάβητον, ὅπερ πάντες σχεδὸν σήμερον μεταχειρίζονται ἐν Εὐρώπῃ, ὅπερ ἔχει εἰκοσι ἕξ γράμματα, καὶ οὕτως ἐκαστον γράμμα ἔχει δύο σχήματα, τὸ μὲν καὶ τὸ μικρόν, ἥτοι τὰ κεφαλαία καὶ

Κοίλα οὐράνια ἡμισφαίρια.

τὰ μικρὰ γράμματα, προστιθεῖς ἐτι εἰς ταῦτα τέσσαρα ἄλλα σημεῖα, ἥτοι ἐν ὄλῳ τριάκοντα σημεῖα.

Ἴδιον τοιοῦτον σημεῖον προώρισται δι' ἕκαστον μέγεθος ἀστέρων, καὶ οὕτως οὐ μόνον σημειοῦνται οἱ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὄρατοι ἀστέρες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀσθενέστατοι τοιοῦτοι. Ἐκτὸς τῆς κατατάξεως ταύτης κατὰ μέγεθος, σημειοῦνται οὗτοι ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν λάμπειαν. Οὕτως, ἐκαστος ἀστήρ τοῦ πρώτου μεγέθους συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ γράμματος Α, κεφαλαίου μὲν, διὰ τοὺς λαμπροτάτους ἀστέρας, μικροῦ δὲ διὰ τοὺς ἀμέσους μικροτέρους. Πάντες οἱ ἀστέρες τοῦ δευτέρου μεγέθους συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ γράμματος Β, ὅπερ εἶναι μὲν κεφαλαῖον διὰ τοὺς λαμπροτάτους καὶ μικροὺς διὰ τοὺς λοιπούς, καὶ οὕτω καθέξῃς διὰ τὰ λοιπὰ μέγεθος.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τοὺς διαφόρους χρωματισμούς τῶν ἀστέρων, νεφελωμάτων καὶ ομάδων, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ιδιότητας αὐτῶν, οἷον κινήσεις, ἀποστάσεις κτλ. σημειοῦνται ὡσαύτως δι' ἰδίων σημείων καὶ λίαν εὐδιακρίτως ἐπὶ τῶν κοίλων τούτων ἡμισφαιρίων, ὡς καὶ οἱ θεμελιώδεις ἐκείνοι ἀστέρες, οἱ ἀναφερόμενοι ἐν τῇ Προρρήσει τῶν Καιρῶν (Connaissance des temps), καὶ τῷ Ναυτικῷ ἡμερολογίῳ, ὧν εἰδικώτερον ποιοῦνται χρῆσιν οἱ ἀστρονόμοι καὶ οἱ θαλασσο-

πόροι. Ὡστε ὡς παρατηρεῖ τις ἐκ ταύτης τῆς συντόμου περιγραφῆς, τὰ κοίλα ταῦτα ἡμισφαίρια καὶ οἱ οὐράνιοι χάρται τοῦ κ. Jauherl περιέχουσι πλῆθος πολυτιμοτάτων γνώσεων, ἀπορροεῦσάν ἐκ τῆς συγχρόνου καταστάσεως καὶ προόδου τῆς ἐπιστήμης καὶ εὐλήπτων παντὶ ἀνθρώπῳ ἀνεπτυγμένῳ.

Ἀστήρ

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

Η

Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

(Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.)

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Ἐπὶ τῆς ἀπαθούς φυσιογνωμίας τοῦ δυστυχῆ, κατόπι μάλιστα τῆς ἀπὸ τῆς φοβερᾶς δοκιμασίας ἀπαλλαγῆς του, δὲν εἰκονίζετο οὔτε τρόμος, οὔτε ἐκπληξίς αἰσθητή. Ὁ ἐνόμιζε τις ὅτι ἀπλῶς ἐξύπνα ἀπὸ ἐλαφρῶν ὕπνων.

Ὁ Κυπριανὸς τὸν ἔκαμε νὰ ροφήσῃ σταγόνας τινὰς ὕδατος μετ' ὄξους ἀναμεμιγμένον, ὅπερ ἔφερεν εἰς τὸ παγοῦρι του.

— Ἡμπορεῖς τώρα νὰ ὁμιλήσῃς; ἠρώτησε μηχανικῶς, λησιμονῶν, ὅτι ὁ Λι δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἐνοήσῃ.

Ὁ Λι ἔνευσε καταφατικῶς.

— Ποῖος σὲ ἐκρέμασεν οὕτως;

— Ἐγώ, ἀπεκρίθη ὁ Κινέζος, χωρὶς νὰ φαίνεται διατάζων, εἰάν εἶχε πράξει οὐδὲν ἑκτακτον εἰ τὸ εὐχέλαιον ἀξιομειπτον.

— Σὺ;... Ἄλλ' αὐτό, τὸ ὅποιον ἀπεπειράθης, εἶναι αὐτοκτονία, δυστυχισμένη... Καὶ διατί;...

— Ὁ Λι ἔξεσταινετο... Ὁ Λι ἔστονωχεῖτο... ἀπεκρίθη ὁ Κινέζος.

Καὶ ἔκλεισεν εὐθὺς τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς ἵνα ἀποφύγῃ νέας ἐρωτήσεις.

Ὁ Κυπριανὸς ἐνόησε τότε ἐκ τῆς παραδόξου ταύτης περιστάσεως, ὅτι ἡ συνομιλία ἐγένετο γαλλιστί.

— Ὁμιλεῖς καὶ ἀγγλικά; ὑπέλαβε.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Λι, ὑπεγείρων τὰς βλεφαρίδας. Ὁ ἐλεγεῖ τις, ὅτι ἦσαν αὐταὶ δύο καμπύλαι πόρπαι, ἀνοικταὶ πρὸς τὰ πλάγια τῆς βραχείας σιμῆς ρινός του.

Ὁ Κυπριανὸς ἐνόησεν, ὅτι ἐπανέβρισκεν εἰς τὸ βλέμμα ἐκεῖνο μέρος εἰρωνείας, ἢν ἄλλοτε εἶχε κατιδεῖ κατὰ τὸ ἀπὸ Ἀκρας εἰς Κιμπερλέυ ταξιδίον.

— Οἱ λόγοι εἶναι ἄλογοι! τῷ εἶπεν αὐστηρῶς. Δὲν αὐτοκτονεῖ κανεὶς, διότι κάμνει πολλὴν ζήτη!... Ὁμιλήσῃ μου σοβαρῶς. Ἐδῶ ὑποκρύπτεται, στοιχηματικῶς, καμμιά πονηριὰ αὐτοῦ τοῦ Πανταλάκκη!

Ὁ Κινέζος ἐταπεινώσει τὴν κεφαλὴν.

— Ἦθελε νὰ μοῦ κόψῃ τὴν κοιτίδα μου, εἶπε ταπεινῶν τὴν φωνήν, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ τὸ κατῶρθωνεν ὑστερον ἀπὸ μίαν—δύο ἡμέρας!

Συγχρόνως ὁ Λι παρετήρησε τὴν περιλάλητον αὐτὴν κοιτίδα ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυπριανοῦ καὶ ἐπίεσθη, ὅτι ἡ δυστυχία, ἢν πρό παντός ἄλλου ἐφαιετο, εἶχε συντελεσθῆ.

— ὦ! κύριε!... Πῶς!... Σαῖς... σαῖς μοῦ τὴν ἐκόψατε!... ἀνέκραξεν ἐν τόνῳ γοερῷ.

— Οὕτως ἔπρεπε νὰ γείνη, διὰ νὰ σὲ ἐξκρεμάσω! ἀπήντησεν ὁ Κυπριανός. Ἀλλὰ, τί διάβολο! Δὲν ἀξίζεις ἐν λεπτόν τοῦλάχιστον εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώραν!.. Μείνε ἡσυχος!...

Ἄλλ' ὁ Κινέζος ἐφαίνετο τῶς τεθλιμμένος διὰ τὴν ἐκκοπήν ταύτην, ὥστε ὁ Κυπριανός, φοβούμενος μὴ ζητήσῃ νέον εἶδος αὐτοκτονίας, ἀπεφάσισεν, ἐπιστρέφω εἰς τὴν καλύβην μου, νὰ συμπαραλάβῃ καὶ ἐκεῖνον.

Ὁ Λι τὸν ἠκολούθησεν εὐπειθῶς, ἐκάθησε παρὰ τὸν σω-

τῆρά του, ἤκουσε τὰς νοουθεσίας, ὑπεσχεθῆ νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀπέπειράν του καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν κυπέλλου ἀνιχνίζοντος τρεῖς ἔδωκεν ἀρίστους τινὰς πληροφορίες περὶ τοῦ βίου του.

Γεννηθεὶς ἐν Καντῶνι, ἐπαίδευσθ' εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν ἀγγλικῷ. Εἶτα μετέβη εἰς Κεϋλάνην, Αὐστραλίαν καὶ Ἀφρικὴν. Οὐδαμῶς μειδίαμα τύχης. Ἡ γναφεία ἐν τῷ μεταλλοῦχῳ διαμερίσματι δὲν ἠδοκίμησε περισσότερο τῶν εἰκοσιν ἄλλων ἐπαγγελμάτων, ἅτινα ἐδοκίμασεν. Ἄλλ' ἡ ἀποστροφή του ἦτο ὁ Πανταλάκκη. Τὸ ὄν αὐτὸ τὸν καθίστα ἄθλιον, ἀνευ δ' αὐτοῦ ἴσως ἀπεδέχετο τὴν ἐν Γρικαλάνδῃ ἀθλίαν ζωὴν! Ἐν συνόλῳ, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταδρομῶν τοῦ Πανταλάκκη, ἠθέλησε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν βίον του.

Ὁ Κυπριανὸς παρηγόρησε τὸν δυστυχῆ νέον, τῷ ὑπεσχεθῆ νὰ τὸν ὑπερασπίσῃ ἐναντίον τοῦ Νεαπολίτου, τῷ ἔδωκε πρὸς λεύκαναν ὅσα ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ἀσπρόρροχα καὶ τὸν ἀπέστειλεν ὄχι μόνον παρηγορημένον, ἀλλὰ καὶ ἰατρευμένον διὰ πάντα ἀπὸ τὴν πρὸς τὸ τριχῶδες προσάρτημα δεισιδαιμονίαν του.

Καὶ γνωρίζετε πῶς; Διεκέρυξεν ἀπλῶς, ἀλλὰ σοβαρῶς εἰς τὸν Λι, ὅτι τὸ σχοῖνιον τοῦ ἀπαγορευθέντος ἔφερεν εὐτυχίαν καὶ ὅτι ἡ ἀτυχία του θὰ ἔπραττοτο βεβαίως ἤδη, ὅτι εἶχε τὴν πλεξίδα του ἐν τῷ θυλακίῳ του.

«Ὁπωσδήποτε, ὁ Πανταλάκκη δὲν θὰ ἠμπορούσε νὰ τὴν κόψῃ!»

Καὶ ὁ σινικός ὅλως οὕτως συλλογισμὸς συνεπλήρωσε τὸ ἴαμα.

VII

Η ΚΑΤΑΡΡΗΞΙΣ

Πεντήκοντα παρήλθον ἡμέραι καὶ ὁ Κυπριανὸς οὐδ' ἓνα ἀδάμαντα εὗρεν ἐν τῷ μεταλλεῖῳ του. Διὸ ἐτι μᾶλλον ἀπηχθάνετο τὸ τοῦ* μεταλλεῖου ἐπάγγελμα, ὅπερ τῷ ἐφαίνετο ματαιοσχολία, ὅταν δὲν διαθέτει τις ἀκοῦν κεφαλαῖον πρὸς ἀγορὰν ἐνὸς κλαίμ πρώτης τάξεως καὶ δωδεκάδος Κάρρων ἱκανῶν πρὸς ἐργασίαν.

Πρωῖαν τινὰ λοιπόν, ἀφῆσας τὸν Ματαχίτ καὶ τὸν Βαρδικ ν' ἀναχωρήσουν μετὰ τοῦ Ὁμαῖ Στίλ, ἔμεινε μόνος ὁ Κυπριανός, θέλων ν' ἀπάντησῃ εἰς τινὰ ἐπιστολὴν τοῦ φίλου του Φαραμόνδου Βαρτές, μεταδόντος αὐτῷ εἰδήσεις του δι' ἐνὸς εἰς Ἀκραν μεταβαίνοντος ἐμποροῦ ἐλεφαντοδότων.

Ὁ Φαραμόνδος Βαρτές ἦτο κατεγοητευμένος ἐκ τῆς κυνηγητικῆς του ἐκδρομῆς. Εἶχε φονεύσει μεταξὺ ἄλλων πολλῶν ζώων, τρεῖς λέοντας, δεκαεξὶ ἐλέφαντας, ἑπτὰ τίγρεις.

Ὁπως, ἔλεγεν, οἱ ἱστορικοὶ κατακτηταὶ, καὶ οὗτος ἔτρεπε τὸν πόλεμον διὰ τοῦ πολέμου. Ὅχι μόνον διὰ τοῦ ἐκ τοῦ κυνηγίου εἰσοδήματος συνετήρει τὸ μικρὸν ἐκστρατευτικὸν σῶμα, ἀλλ' ἠδύνατο, εἰάν ἤθελε, σημαντικὰ νὰ ὠφελῆθῃ εἰτε πωλῶν τοὺς διφθέρας καὶ τοὺς ἐλεφαντοδότους, εἰτε διὰ τῶν ἀνταλλαγῶν πρὸς τὰς φυλάς τῶν Κάρρων, μέσῳ τῶν ὁποίων εὕρισκετο.

Περαιῶν δ' ἔλεγε:

«Δὲν θὰ ἔλθῃς νὰ κάμωμεν κανένα γῦρον μαζῇ εἰς τὰς ἔχθρας τοῦ Λιμποπό; Ὁ θὰ ἡμαί ἐκεῖ περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεχῶς μηνός, προτιθέμενος νὰ καταβῶ μέγχι τοῦ κόλπου Δελαγῶς διὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς Δουρβάν διὰ θαλάσσης, ὅπου συνεφώνησα νὰ ἐπανεύρω τοὺς Βοσσούτους μου....»

» Ἀφῆσε λοιπὸν διὰ μερικὰς ἐβδομάδας τὴν φοβερὰν Γρικαλάνδην σου καὶ ἔλθε νὰ μ' εὕρῃς.»

Ὁ Κυπριανὸς ἀνεγίνωσκεν ἐκ δευτέρου τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὅτε τρομερὰ ἐκπυροσκόρηται, ὑπὸ μεγάλης καθ' ἅπασαν τὴν κατασκήνωσιν κραυγῆς ἀκολουθουμένη, τὸν ἔκαμε νὰ ἐγεγῆθη κατεσπευσμένως καὶ νὰ δρῶναι ἔξω τῆς σκηνῆς του. Πᾶσα ἡ πλῆθὺς τῶν μεταλλευτῶν ἐν ταραχῇ καὶ συγκινήσει ἔτρεγεν πρὸς τὸ μεταλλεῖον.

— Κατάρρηξις! ἐκραύγαζον πάντοθεν.

Ἡ νύξ πράγματι ἦν δροσερά, σχεδὸν παγετώδης, ἐνῶ ἡ προτεραία ἠδύνατο νὰ λογιθῆ ἐκ τῶν θερμότερων, ἄς ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἶχον ὑποστῆ. Συνήθως τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ κατακλυσμοῦ παράγεται ἐκ τῶν ἀποτόμων μεταβολῶν τῆς

θερμοκρασίας καὶ τὴν συστολὴν, αἰτίνες ἐγένοντο διὰ μέσου τοῦ στερεοῦ τῶν ἐκτεθειμένων χωμάτων.

Ὁ Κυπριανὸς ἔσπευσε νὰ διευθυνθῆ πρὸς τὸ Κόπζ. Φθάσας ἐκεῖ, εἶδεν ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ πᾶν τὸ γεγεννημένον.

Ὁλόκληρον τμήμα γῆς, ὕψους 60 τοῦλάχιστον μέτρων, 200 δὲ μήκους, διεσπάρθη καθέτως, σχηματίσας σχισμὴν, ἥτις προσωμοίαζε πρὸς ρήγμα προχώματος. Πολλὰ χιλιάδες στατήρων ἀμμόδους γῆς ἀπεσπάρθησαν κυλινδρθεῖσα εἰς τὰ κλαίμα καὶ πληρώσασα αὐτὰ ἄμμου, χωμάτων, χαλιῶν. Ὅ,τι τὴν στιγμὴν ἐκείνην εὐρέθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ἀνθρώποι, βόες, ἀμάξια, δι' ἐνὸς ἀλματος κατέπεσον εἰς τὴν ἄβυσσον.

Εὐτυχῶς τὸ πλεῖστον τῶν ἐργατῶν δὲν εἶχεν ἀκόμη κατέβῃ εἰς τὸ ἐσώτερον ἔδαφος τοῦ μεταλλεῖου· ἄλλως τὸ ἥμισυ τῆς κατασκήνωσας θὰ ἦτο τεθλαμμένον ὑπὸ τὰ ἐρείπια.

Ἡ πρώτη σκέψις τοῦ Κυπριανοῦ ἦτο διὰ τὸν συνέταιρόν του Στίλ, ταχέως ὅμως νύχαριστήθη διακρίνων αὐτὸν μετὰ τῶν ζητούντων νὰ ὑπολογίσωσι τὸ μέγεθος τοῦ δυστυχῆματος. Ἐτρεψε πρὸς αὐτὸν εὐθὺς καὶ τὸν ἠρώτησε.

«Ναί, φθνήν τὴν ἐγλυτώσωμεν! εἶπεν ὁ Λαγκασαρνός, σφίγγων τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

— Καὶ ὁ Ματαχίτ; ἠρώτησεν ὁ Κυπριανός.

— Τὸ κακόμοιρο εἶναι ἀπὸ κάτω! ἀπεκρίθη ὁ Στίλ δεικνύων τὰ ἐπὶ τῆς κοινῆς ἰδιοκτησίας των συσσωρευθέντα χωμάτα. Μόλις τοῦ εἶχα πρὶν νὰ καταβῆ καὶ ἀνέμεινα νὰ τελειώσῃ τὸ γέμισμα τοῦ πρώτου κάδου, διὰ νὰ τὸν ἀνασύρω, ἔπεσαν τὰ χωμάτα! Ἡ κατάρρηξις εἶχε γίνῃ!

— Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμε νὰ σταυρώσωμεν τὰς χεῖρας, χωρὶς νὰ πειραθῶμεν νὰ τὸν σώσωμεν! ἀνέκραξεν ὁ Κυπριανός. Ἴσως νὰ ζῇ ἀκόμη!...

Ὁ Στίλ ἔσεισε τὴν κεφαλὴν.

— Νὰ ζῇ κάτω ἀπὸ 19—20 τόνους χωμάτος, εἶναι πολὺ προβληματικόν! εἶπε. Ἄλλως τε θὰ ἐχρειάζοντο τοῦλάχιστον δέκα ἄνδρες νὰ ἐργασθῶν δύο—τρεῖς ἡμέρας διὰ νὰ ἀδειάσουν τὸ μεταλλεῖον.

— Εἶναι ἀδιέφορον! ἀπήντησεν ἀποφασιστικῶς ὁ νεαρὸς μηχανικός. Δὲν θὰ εἰποῦν ὅτι ἀφῆσαμεν ἐν ἀνθρώπινον πλάσμα, καταπλακωθὲν ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ, χωρὶς νὰ δοκιμάσωμεν ὅπως τὸ ἀπολυτρώσωμεν.

Εἶτα, ἀπευθυνόμενος πρὸς ἓνα τῶν Κάρρων διὰ τοῦ ἐκεῖ παρατυχηάντος Βαρδικ, προσκέρυξε προσφορὰν πέντε σελινίων καθ' ἡμέραν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ταχθῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του πρὸς ἀποχωμάτισιν τοῦ κλαίμς του.

Πάραυτα τριακοντὰς Μαύρων προσεφέρθη, χωρὶς δὲ οὐδὲ στιγμὴν νὰ ἀπολείσων, ἤρξαντο τοῦ ἔργου. Αἱ σκαπάναι, αἱ ἀξίναι, τὰ πύρα, δὲν ἐπέλειπον· οἱ κάδοι καὶ οἱ κάλω ἦσαν ἐντελῶς ἕτοιμα, τὰ ἀμαξίδια ὡσαύτως. Μέγας ἀριθμὸς λευκῶν μεταλλευτῶν, μαθὼν ὅτι πρόκειται νὰ ἐκθῶσιν δυστυχῆ τινὰ καταχωσθέντα ὡς ἐκ τῆς καταρρηξίως, ἀσμένως προσήνεγκεν τὴν ἐξαυτοῦ συνδρομὴν. Ὁ Ὁμαῖς Στίλ, ἠλεκησθεὶς ἀπὸ τὴν μεταδοτικὴν ἐνέργειαν τοῦ Κυπριανοῦ, δὲν ἐδεικνύετο ἥττον ἐνεργητικῶς πρὸς τὴν σωτηριώδη ἐνέργειαν.

Τὴν μεσημβρίαν, εἶχον ἀποσῦρει πολλοὺς τόνους ἄμμου καὶ λίθων, ἐπισωρευθέντας εἰς τὸ βάθος τοῦ κλαίμς.

Εἰς τὰς τρεῖς, ὁ Βαρδικ ἐξέβαλε βραγγῶδη φωνὴν· εἶχε παρατηρήσει ὑπὸ τὴν ἀξίνην του μαῦρον ποδά, ἐξερχόμενον τῆς γῆς.

Ἐδιπλασίασαν τὰς προσπάθειας, καὶ στιγμὰς τινὰς ἀργότερον τὸ σῶμα ὀλόκληρον τοῦ Ματαχίτ ἐξήγετο. Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, εἶς σκῆνος κάδος ὃν μετεχειρίζετο διὰ τὴν ἐργασίαν του, εἶχεν ἀνατραπῆ ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ τὸν ἐκάλυπτε δίκην προσώπου.

Τοῦτο ἐνέπνευσε τῷ Κυπριανῷ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἴσως ἦτο δυνατὴ ἡ σωτηρία τοῦ δυστυχῆ Ματαχίτ, ἐλπίδα ὅμως ἀσθενῆ, διότι ἡ καρδιά δὲν ἐπαλλε πλέον, τὸ δέριμα ἦν ψυχρόν, τὰ μέλη ἐκτεταμένα, αἱ χεῖρες ἐκ τῆς ἀγωνίας συνεσταλμένα, ἡ μορφή του μαυροκίτρινος.

Ὁ Κυπριανὸς δὲν ἀπόλασε τὸ θάρρος. Διέταξε καὶ μετέ-

φερον τον Ματακίτ εις την σκηνήν του Στίλ, ως πλησιεστέρων και τον εξήλωσαν επί της τραπέζης, της χρησιμεύουσης συνήθως δια την διαλογήν των ψηφιδων και τον υπέβαλον εις τας συστηματικὰς εκείνας εντρίψεις και τας κινήσεις του θωρακικού κλωβού, αίτινες προώρισται να παρέχουν είδος τεχνητής αναπνοής, ως κάμνον προς αναβίωσιν των πεπνηγμένων. Ο Κυπριανός εγίνωσκεν ότι ή θεραπεία αυτή εις πάν είδος άσφυξίας ήδύνατο να έφαρμοσθη, άφου άλλως ουδεμία έφαινετο πληγή, ουδέν κάταγμα, ουδεις άνησυχητικός κλονισμός.

— Ίδείτε, κύριε Μερé, σφίγγει ακόμη εις το χέρι του ένα βόλον γής! παρετήρησεν ο Στίλ, όστις συναμιλλάτο κατά την εντρίβήν του μελαψού εκείνου σώματος.

Και ήλαύετο εξ ειλκρινούς διαθέσεως το εύτολμον της Λαγκασαίαρ τέκνον! Έάν έστίλβου à l'huile de Bray, ως λέγουν, τον στρεφόμενον κορμόν περιηλειμμένον μηχανής τινος διακοσίων ίππων δυνάμειως, δέν θα κατέβαλεν έν τη έργασία του μείζονα δραστηριότητα!

Αι προσπράθειαι έσχον εύχάριστον άποτέλεσμα. Η νεκρική δυσκαμψία του νεαρού Κάφρου ήλαττοούτο βαθμηδόν. Ο Κυπριανός, όστις άνέμενε το έλαφρότερον ζωής σημάδιον, ένόμισεν ότι ήσθάνθη έν τη καρδιά του Ματακίτ εύόιωτων λεπτήν φρικίαν.

Μετ' ολίγον τα συμπτώματα ταύτα ηξήθησαν, ο σφυγμός ήρξατο ένεργών και έλαφρά είσπνοή ύπήγειρε λεληθότως το στήθος του Μτακίτ. Ίσχυροτέρα κατόπιν έκπνοή έδειξε προφανώς άνάκτησιν των ζωϊκών ένεργειών.

Αίφνης, δύο ίσχυροί παρμολί έσειαν σύσσωμον τον Ματακίτ, όστις ήνοιξε τους όφθαλμούς, άνέπνευσε, συνήλθεν.

— Ουρρά! Ουρρά! Τη γλύτωσεν ο σύντροφος! άνέκραξεν ο Στίλ, όστις ιδρωτι περιρρεόμενος άνέστειλε τας εντρίψεις. Άλλά, γα παρατηρήσατε, κ. Μερé, δέν έννοει ποσώς ν' άφήση τον βόλον της γής, όν κρατεί εις τους συνεισφγμένους του δακτύλους!

Ο νεαρός μηχανικός ύπ' άλλων περιστώμενος φροντίδων, δέν έστη—να παρατηρήση την λεπτομέρειαν ταύτην! Έδιδεν εις τον άσθενή του, όν ύπέγειρεν έν κοχλιάριον ρουμιού. Οτε δέ τον είδε συνελθόντα, τον εκάλυψε δια σκεπασμάτων και τη βοηθεία τριών—τεσσάρων άγαθών άνδρών τον μετέφερε εις την ίδίαν του κατοικίαν, έν τω ύποστατικφ Ουάτικιν.

Έκει, ο άτυχής Κάφρος έπλάγιασεν εις την κλίνην του.

Ο Βαρδικ του έφερε κύπελλον εκ τείου άχνίζοντος. Μετά έν τέταρτον της ώρας, έκοιμάτο ύπνον ήσυχον, γαλήνιον: είχε σωθῆ.

Ο Κυπριανός ήσθάνθη έν τη καρδιά την άπαράμιλλον εκείνην άγαλλίαν, την αισθάνεται ο άνθρωπος, άφου άποσπάση ανθρώπινην τινα ύπαρξιν από τους όνυχας του θανάτου. Ένφ' δέ ο Στίλ και οι συνεργασθέντες, κεκοιμηκότες εκ των θεραπευτικών άσχολιών μετέβαινον εις το πλησιέστερον καπηλείον, ίνα πανηγυρίσωσι την έπιτυχίαν των, ο Κυπριανός θέλων να μένη παρά τω Ματακίτ, έλαβε βιβλίον τι, ού την άνάγνωσιν διέκοπτεν έντοτε, όπως βλέπη τον κοιμώμενον, ως ο πατήρ επιβλέπη τον ύπνον του άναρρωνύοντος τέκνου του.

Έξ έβδομάδες παρήλθον άφ' ής ο Ματακίτ έπελάβετο της ύπηρεσίας του και ο Κυπριανός έμενεν εύχαριστημένος και έθαύμαζεν αυτόν. Η εύφύια του, ή ύπακοή, ο προς την έργασίαν ζήλος του ήσαν μοναδικά. Ητο καλός, γενναίος, εύπροσήγορος: ουδεμίαν έργασίαν άπαστρέφετο, ουδεμία δυσχέρεια τω έφαινετο άνωτέρα του θάρρους του.

Άλλ' είχεν έν τούτοις μέγα σφάλμα, ού ή πρώτη άρχή δέον ν' αναζητηθῆ έν τη προτέρα άνατροφή του. Ητο όλίγον κλέπτης, σχεδόν όμως άσυνειδήτως. Όταν έβλεπεν άντικείμενόν τι άρτίσκον αυτόφ, ένόμιζεν όπως φυσικήν την ιδιοποίησιν του.

Είς μάτην ο κύριός του έστενοχωρείτο, τον επέπληττε, τον ένουθετεί άυστηρώς. Μάτην τον ήπειλει, ότι θα τον απέ-

πεμπεν, εάν τον συνελάμβανε διαπράττοντα το παράπτωμα τουτο! Ο Ματακίτ ύπέσχετο να μη το έπαναλάβη, έζητει συγγνώμην και από της έπομένης, παρουσιαζόμενης εύκαιρίας, το επανελάμβανεν.

Αι κλοπαί του συνήθως δέν ήσαν σοβαραί. Τα παρωθόντα αυτόν εις το να έποφθαλιμῆ, ήσαν μικρά άντικείμενα: μαχαίριον, λαϊμοδέτης, χρωστηροδόχη και τα παρόμοια άσήμαντα πράγματα. Άλλ' ο Κυπριανός δέν έλυπέτο δια τουτο ήττον, άνακαλύπτων έν τοιούτον μειονέκτημα εις φύσιν τόση συμπαθή.

— Άναμένωμεν!... Έλπίσωμεν! έσκέπτετο. Ίσως κατωρθώσω να τον κάμω να έννοήση πόσον κακόν είναι το κλέπτειν ούτω!

Και ο Κυπριανός παρατηρών αυτόν κοιμώμενον έσκέπτετο τας άλλοκότους ταύτας άντιθέσεις.

Περί τας πρώτας της νυκτός σκιάς, ο Ματακίτ εξύπνησε τόσον φαιδρός και εύθυμος, ως αν μη είχεν ύποστή δύο και τριών ώρων όλοσχερή σχεδόν διακοπήν των άναπνευστικών ένεργειών του.

Ο Κυπριανός τω έδωσε, άφου ο Ματακίτ είπε αυτό τινά περὶ των γεννημένων, να πή και να φάγη και τον υπερέωσε μεθ' όλας τας διαμαρτυρίας του να μένη την νύκτα έν τη κλίνη, έν ή είχε πέσει. Τέλος δέ πεισθείς, ότι πᾶς κίνδυνος εξέλιπε, τον άφήκεν ίνα κάμη την συνήθη εις την οικίαν του Ουάτικιν έπίσκεψίν του.

Ο νεαρός μηχανικός είχεν άνάγκην να διηγηθῆ εις την Άλίην τας έντυπώσεις του της ήμέρας και την εκ του μεταλλείου άπογοήτευσίν του—άπογοήτευσιν, ήν το πρώτον συμβάν έτι μάλλον επηύξησεν. Ητο άπεγοητευμένος, σκεπτόμενος ότι θα εξέθετεν την ζωήν του Ματακίτ δια την άγαν προβληματικήν τύχην, μη τυχόν άποκτήση κοινούς τινας άδάμντας.

— Να μετέρχωμαι εγώ ο ίδιος το έπάγγελμα αυτό, το έννοώ! έλεγε καθ' έαυτόν. Άλλά να το επιβάλλω δι' άλλίαν άντιμισθίαν εις τον δυσχυρή αυτόν Κάφρον, όστις ουδέν μοι όφείλει, τουτο είναι στοιχερόν!»

Είπε λοιπόν εις την νεάνιδα όποια ήσαν αι της καρδιάς του άνταρσίαι, αι εκ των άτυχιών θλίψεις του. Τη ώμίλησε περὶ της έπιστολής, ήν είχε λάβει παρά του Βαρδές. Άληθώς, δέν θα έκαμνεν άσχημα ν' ακολουθήση την συμβουλήν του φίλου του. Τι θα έχανεν εάν άνεχώρει δια τας όχθας του Αιμωπό και έδοκίμαζε τας περιπετειάς της θήρας; τουτο ήτο εύγενέστερον βεβαίως από του να σκαλιζῆ την γην ως φιλάργυρος ή να την σκαλιζούν άλλοι δυστυχεις δια λογαριασμόν του.

«Τί φρονείτε σεις, δεσποινίς Ουάτικιν, ήρώτησε, σεις, ήτις έχετε τόσην λεπτότητα και πρακτικότητα διανοίας; Δώσατέ μοι μιαν συμβουλήν! Έγω μεγάλην άνάγκην τισαύτης. Άπόλεσα την ήθικην ίσορροπίαν! Δέομαι χειρός φιλικής, ίνα επανέλθω εις την εύθειαν γραμμήν!»

Ούτως έν πλήρει ειλκρινεία ώμίλει, εύρίσκων εύχαριστήσιν τινα άνεξήγητον, αυτός ο συνήθως τόσον επιφυλακτικός, να έκθέτη ούτω πρό της γλυκειάς και θελκτικής εκείνης μύστου, την άθλιότητα του διαταγμού του.

(Ακολουθεί).

Η Χ Ω

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Η πρώτη ήλεκτρική σιηροδρομική μηχανή ένεικαινίσθη πολύ πρότερον του έτους 1839, διότι, ως ήδη βεβαιούται, τισαύτη έλειτούργησε το πρώτον περίξ κυκλοειδούς εδάφους, έν τω έσωτερικφ του Αίγυπτιακού μεγάρου (Hall) έν Λονδίνο.

Ο έφευρέτης αυτής, όνοματι Davidson, έφερε τον τίτλον του μέλους της Έταιρείας των Τεχνών έν Σκωτία.

Το μηχανήμα τουτο άπετέλεσε μέρος και έν τινι έκθέσει των ήλεκτρικών περιέργων της εποχής εκείνης, και έπληρώοντο, όπως είσέλη τις, φρ. 1.25. Δέν ήτο δέ, ως δύναται

τις να υποθέση, άπλουν άθιωμα, άλλ' άντικείμενον σοβαρόν και στερεόν, ζυγίζον 5000 χιλιογράμματα.

Έφερε στήλην σταθεράν, άποτελουμένην εκ 40 στοιχείων, και έσυρεν άμαξαν (βαγόνιον) όμοίων διαστάσεων προς τας διατρεχούσας τότε τισαύτας τα σιδηρά έλάσματα επί των οδών, και έμπεριεχε καθίσματα, έφ' ών οι επιβάται ήδύνατο άνέτως να καθίσωσιν.

Ο μηχανισμός του άπετελείτο άπλούστατα από κινητήριου έμβόλου συστήματος Page, ήτο δέ πολύ διάφορος του ύπό του Jacobi το έπόμενον έτος μεταχειρισθέντος, ότε ένεικαινισεν επί του ποταμού Νέβα την ήλεκτρικήν ναυσιπλοίαν.

ΓΕΝ.ΚΗ ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Έν τινι ύπομνήματι, δημοσιευθέντι ύπό του κ. T. Valance έν τη Τηλεγραφική Έφημερίδι, προς τον σκοπόν εξευρέσεως μεθόδου, δι' ής επίζητείται μεγάλη άπλοποίησης έν τη λειτουργία των τηλεγραφικών συσκευών, συνηγορεί ούτος άπέρ της ήλεκτρικής αυτομάτου μεταβιβάσεως δια συνθέσεως επί τη άρξίει των τηλεγραφημάτων των μέσων της άναπαγωγής της αυτής μεταβιβάσεως, ήτοι περὶ ζητήματος ειδικώς ήδη μελετηθέντος παρά του κ. Meyer.

Φρονεί δέ ότι ή μεταβιβάσις αυτή δύναται να πραγματοποιηθῆ δια των συσκευών Baudot και Munier, τη βοηθεία και έτέρων άπλουστατών εργαλείων, ών δίδωσι ήμιν την λεπτομερή περιγραφήν και άνευ έπαισθητής μεταβολής των ύπαρχουσών συσκευών.

Ο κ. T. Valance φρονεί, ότι έν τοίς μεταβιβαστικούς γραφείσις είναι δυνατόν ν' άφαιρεθώσιν οι συνδυασται και οι δέκται ούτως, ώστε αι τυπωτικαί συσκευαί να μη διατηρώσιν, ή τον άναγκαίον αριθμόν των τηλεγραφημάτων προς έπίδοσιν.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

Τη 13 τρέχοντος μηνός εγένοντο έν Μιλάνφ της Ιταλίας δημοσία πειράματα δια τινος τετελειωποιημένου φωνογράφου του Έδισώνος, άτινα επέτυχον πληρέστατα, και εις ά περίσταντο διάφοροι έπισημότητες της πόλεως, οι άντιπρόσωποι του τύπου και πολλοί άλλοι προσκεκλημένοι.

Έξετελέσθησαν πλείστα πειράματα μετά μεγάλης έπιτυχίας και έν μέσφ ζωηρών έπυσημίων.

Πρώτον ο κ. Ποπίσκος, όστις έήγει τον τρόπον της λειτουργίας του μηχανήματος, άναπαρήγαγε δι' αυτού την συναυλίαν: ολοκλήρου όρχήστρας, τον ήχον κωδώνων, θυφιδίαν διαφόρων όργάνων κτλ. Κατόπιν ο φωνογράφος επανέλαβε λέξεις και όμιλίας, γενομένας έν τη αίθούση ταύτη παρά διαφόρων παρισταμένων, ήχους ποικίλους, άσματα και φράσεις δραματικής άπαγγελθείσας παρά τινος ήθοποιού, και τέλος προσευχήν και γλυκύμολπον άσμα ψαλέν υπό χαρισίσης νεαρής δεσποινίδος.

Ίδίως ή τελευταία αυτή ένθουσιωδώς έχειροκροτήθη, ο δέ φωνογράφος επανέλαβε πιστώς πάσας τας έπυσημίας ταύτας.

Τα πειράματα θα επαναληφθώσι πολλάκις δημοσία, όπως πάντες άπολαύσωσι των πλεονεκτημάτων του τηλεφώνου.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΛΕΜΒΟΣ ΤΟΥ GOUBET

Επανελήθησαν ισχύτως τα πειράματα έν Χερβούργφ, της καταβυθίσεως δηλονότι και υποβρυχίου πορείας της ύποθαλασσίου λέμβου Goubet, άτινα είχον διακοπή πρό τινος, όπως τελειοποιηθώσι μηχανήματά τινα.

Καθ' εκάστην πολλοί αξιωματικοί του ναυτικού έκτελούσιν διαφόρους ύποβρυχίους έκδρομάς. Το σκάφος ήδη εύκόλως βυθίζεται, σταματᾷ έν οιαδήποτε θέσει, άνέρχεται και στρέφεται περὶ έαυτό καθ' όλας τας διευθύνσεις κτλ.

Το πλήρωμα τουτου, έντελώς ήδη εξησκημένον, χειρίζεται θαυμασίως τα διάφορα ήλεκτρικά εργαλεία, τα όποια ίδίως κυριαρχούσιν επ' αυτού.

Έλπίζεται ότι, πάσαι αι μεγάλαι δυσχέρειαί αι μέχρι τουδε παρεμβληθείσαι προς τελειοποίησιν του ύποβρυχίου τουτου σκάφους έντελώς εξέλιπον.

ΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡ. ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΩΝ ΣΙΑΗΡ. ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Γενομένης κληρώσεως έν Κωνσταντινουπόλει των λαχειοφόρων όμολογιών των σιηροδρόμων της Τουρκίας έλαχον οι ακόλουθοι αριθμοί.

748,040	50,213	1,595,487	711,310	1,366,933
105,659	235,244	1,846,765	883,339	1,401,449
286,311	588,703	19,395	894,899	1,473,319
389,433	653,704	147,306	987,869	1,522,903
105,657	751,582	306,790	1,091,548	1,537,999
300,206	956,993	332,467	1,117,336	1,559,160
310,646	1,270,502	332,469	1,117,337	1,589,965
1,142,686	1,287,711	344,471	1,183,333	1,810,023
1,348,181	1,391,574	588,702	1,286,057	1,950,781
1,745,393	1,548,933	653,703	1,357,727	1,976,468

Έπομένως ουδεις των ήμετέρων συνδρομητών έκέρδισεν.

ΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Γενομένης όμοίως κληρώσεως τη παρελθούση Κυριακή των λαχειών της Όλυμπιακής Έκθέσεως έλαχον οι έπόμενοι αριθμοί:

6,322	5,296	8,984	2,085	3,922	4,527	6,369	1,119
1,392	956	982	7,349	4,907	3,159	8,359	6,927
605	6,702	3,391	1,523	4,816	130	1,425	3,245
1,798	491	2,822	7,740	9,486	2,608	2,883	6,668
28	5,335	209	2,463	1,364	6,291	4,874	3,312
2,634	7,393	2,525	2,507	5,791	1,737	2,687	8,833
7,481	6,894	3,744	1,990	4,408	5,114	9,742	6,914
5,067	6,296	8,659	7,019	679	4,361	8,413	461
6,286	7,996	5,328	4,706	3,133	538	9,269	6,176
7,235	6,860	6,854	271	7,244	1,356	9,627	5,982
6,458	364	635	6,305	3,409	2,818	1,514	
7,478	3,168	755	2,396	1,684	0,733	4,324	
8,743	6,871	1,124	6,426	5,004	761	259	
1,543	9,990	1,562	7,039	4,693	657	9,607	
6,055	3,955	1,490	2,129	340	1,452	6,334	

Έπομένως ουδεις των ήμετέρων συνδρομητών έκέρδισεν.

Κατά το έαρ της ζωής, ότε αναβαινομεν τον ουρανόν επί πτερόγων χρυσών όνείρων, ο έρωσ είναι έκστασις, ιδιοτροπία, άφροσύνη, πολυτέλεια της ψυχής, διότι δέν είναι απαραίτητος. Άλλ' ότε ο άνεμος του φθινοπώρου διέλυσε τας μειδιώσας άπάτας, έφυγάδισε τους μαγευτικούς όνειρους και ιστάμεθα ένώπιον της αναλήτου πραγματικότητας, τότε ο έρωσ καθίσταται άρτος της ψυχής, γίνεται άνάγκη, είναι ή βακτηρία της καρδιάς. Μεταξύ δέ του έρωτος του χρυσιζοντος την αύγήν του βίου και του έρωτος του θερμαινοντος καρδίαν έν ώρα φθινοπώρου, ύπάρχει ή αυτή διαφορά, οία και ή μεταξύ μαστίγιου του δεκαοκταέτους νεανίου και της βακτηρίας του όγδοηκονταίτουτος γέροντος: άγαπώμεν το μαστίγιον, άλλα περιπαίζομεν την βακτηρίαν. Ίδου διατι ο έρωσ δέν είναι εκ του κόσμου τουτου: μόνον ύπό τον ποιητικόν της μυθιστορίας ουρανόν αναφαίνεται έγκαίρως και καταλλήλως, έν τω πραγματικφ όμως βίφ έρχεται ως επί το πλείστον ή πολύ ένωρίς ή πολύ άργά. Και ότε μιν φύεται ένωρίς, είναι πολυτέλεια της ψυχής και σβέννυται ταχέως, ως πάσα πολυτέλεια, ως πάσα ματαιότης: ότε δέ φύεται άργά και καθίσταται άνάγκη, όμοιάζει προς νεανικήν στολήν επί γηραιού σώματος, είναι γελοίος. Ίδου διατι πολλοί είναι οι έρωντες και όλίγοι οι άγαπώμενοι, ως έν τω παραδεισφ, πολλοί μέρ οι κλητοί όλίγοι δέ οι εκλεκτοί: διότι και πάνυ εύφυώς ο Βίκτωρ Ουγκώ είπεν: «ο έρωσ είναι ουρανία άναπνοή του άέρος του παραδείσου».

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

143. Αίνιγμα.

Ίδὸν ἐγὼ! προβαίνω μὲ καμάρι,
 Ἡ μήτηρ σου εἶναι μήτηρ μου σοῦ λέγω.
 Μόνον ἐγὼ ἔχω αὐτὴ τὴ χάρι,
 Μητέρα τὴ δική σου γὰ ἐκλέγω.
 Καὶ ὅμως, φίλε, δὲν μπορείς γὰ ζήσης
 Καὶ σὺ κ' αὐτὴ ὅτ' ὁν κόσμος ἐδῶ κάτω,
 Ἐὰν ἐμὲ πιστὸν δὲν συναρτήσης,
 Στὴν κόβνια σου ἀγρύπνως γὰ φυλάττω.
 Ἐμὲ ζητᾷς καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα,
 Κλαίεις πολὺ, ἀν τὴν γὰ σου λείψω,
 Γιὰ ἔμὲ παιδί ἀρνείσαι τὴν μητέρα
 Ποῦ σὲ γεννᾷ δὲν πρέπει γὰ ἔς τὸ κρύψω.
 Καὶ τοὺς μεγάλους, μάθε, τοὺς εὐφραίνω,
 Καὶ ὄντιες καὶ πάσχοντες ἐπίσης.
 Τώρα θὰ μ' εἶρῃς, φίλε, συμπεραίνω,
 Ἀγοῦ καὶ σὺ μ' εἰήτησες γὰ ζήσης.
 Ἐὰν δὲν μ' εἶρῃς τρέξε εἰς τὰ κτήνη
 Νὰ μὲ ζητᾷς, πλὴν ὅμως συλλογίσου,
 Χωρὶς ἐμὲ πῶς δὲν μπορεί γὰ μένῃ
 Κ' ἐκείων ἡ ζωὴ κ' ἡ ἰδική σου.
 Καὶ ὅμως δύο γράμματα ἀν λάβῃς
 Τοῦ ἀλφαβήτου, φτιάσεις τ' ὄνομά μου.
 Τὸ ἕνα τρία γὰ! γὰ καταλάβῃς,
 Τὸ δεύτερον τριάντα «μὲν τὰμά μου».

144. Ἐρώτησις.

Ποῖον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου ἀκολουθεῖ κατάρτα ἵνα σχηματισθῇ τὸ ὄνομα εὐλογημένης νήσου;

145. Πρὸς συμπλήρωσιν.

ο — ε . . ε . . . α . . ε . . . η — . ο . ε . ε — α . ο . ο . ω — . α . —
 . ε . α . . η . η

146. Ἀναγραμματισμός.

Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων τιθεμένων καταλλήλως γὰ σχηματισθῇ σοφόν τι λόγιον.

γ—δδ—ααα—εε—η—ιι—κκ—μ—ν—οο—ρ—σσ—ω.
 Σίπυλος.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 49 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

132. ΑΙΝΙΓΜΑ

Σέριφος — Ἐριφος — Γρέφος.

*Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν δεσποινίς Βιργινία Α. Σιμοπούλου καὶ οἱ κ. κ. Στ. Ἀφεντάκης, Ν. Κουντούρης, καὶ δ' ἐκ Πατρῶν κ. Κ. Δ. Φραγκόπουλος.

133. ΑΙΝΙΓΜΑ

Π—Γῆ—Πηγῆ.

*Ἐλυσαν αὐτὸ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν δεσποινίς Βιργινία Α. Σιμοπούλου, καὶ δ' ἐκ Πατρῶν Κ. Δ. Φραγκόπουλος.

134. ΕΛΕΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ὁ ἀντιπερισπασμός εἶνε συντήρησις.

*Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κ. κ. Στ. Ἀφεντάκης, Ν. Κουντούρης, δ' ἐκ Βόλου κ. Μ. Λεοντιάδης καὶ δ' ἐκ Πειραιῶς κ. Π. Πετρούτσου.

135. ΓΑΛΩΣΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ἐρυθρὰ γῆ.

*Ἐλυσε αὐτὸ δ' ἐξ Ἀθηνῶν κ. Θεόδωρος Μαγκόπουλος.

136. ΠΕΡΙΒΡΕΓΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑ

Ὁ μικρόν.

*Ἐλυσε αὐτὸ δ' ἐκ Πατρῶν κ. Κ. Δ. Φραγκόπουλος, δ' ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀραράτ, καὶ δ' ἐκ Καλαμῶν Νουμάς.

137. ΔΟΓΟΓΡΗΦΟΣ

Μύτη, μάτι, αὐτί, χέρι.

*Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κ. κ. Στ. Ἀφεντάκης, Ν. Κουντούρης, καὶ δ' ἐκ Πατρῶν Κ. Δ. Φραγκόπουλος.

Σ. Φ. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 120, 121, 124, 125 αἰνίγματα ἔλυσε ὡσαύτως καὶ ἡ ἐκ Μαγνησίας δεσποινίς Ἀντιγόνη Ζαμποῦ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ."

Σ. Α. Βράϊλαν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Συνδρομητὴς ἐνεγράφη καὶ ἀπεστείλαμεν σειράν. Σὰς ἐγράψαμεν περὶ λοιπῶν ταχυδρομικῶς.—Δ. Ν. Ρεγγιάδης. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῶν ἐλήφθη. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Σὰς ἐγράψαμεν. Δῶρα ἀποστέλλονται.—Χ. Δ. Πάτρας. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν, ἀποδείξεις ἀποσταλῆσονται ὑμῖν ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν.—Σ. Μ. Κοντοβάζαϊναν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Σὰς ἐγράψαμεν.—Μ. Δ. Σέρρον. Ἐνεκεν ἀσχολιῶν, ἐβραδύναμεν ἀπαντήσειαι, θὰ σὰς γράψωμεν προσεχῶς.—Α. Ρ. Ἄρταν. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῶν ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπαντῶμεν.—Π. Μ. Δευκωσίαν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Παραγγελία σας ἐξετελέσθησαν. Σὰς γράφομεν.—Π. Κ. Καρδίτσαν. Λύσεις αἰνιγμάτων ἐστάλησαν πολὺ βραδέως. Ἄλλοτε σπεύδετε.—Γ. Κ. Δευκωσίαν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ἔχουσι καλῶς, συμφωνοῦμεν.—Ν. Χ. Σέρρον. Ἀποδείξεις ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς, φροντισῶμεν δέοντα καὶ γράψωμεν προσεχῶς.—Α. Π. Μαγνησίαν. Ἐπιστολὴν σας ἐλάδομεν. Παραγγελία σας ἐξετελέσθησαν. Φίλον κ. Δ. συνητήσαμεν. Σὰς γράφομεν.—Σ. Χ. Ροουσσόκιον. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχουσι καλῶς τὰ ἐν αὐτῷ, συνεμορφώθημεν καὶ ἀναμένομεν.—Α. Σ. καὶ Ε. Α. Χάλικην. Συνεστημένη ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἐχουσι καλῶς, σὰς γράφομεν προσεχῶς καὶ ἀποστέλλομεν ἀποδείξεις.—Ι. Ρ. Σέρρον. Ἄπαντα ἐστάλησαν διὰ ταχυδρόμου, πιστεύομεν ἐλάβετε.—Θ. Μ. Πάτρας. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐχουσι καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Μ. Πύργον. Ἐσημειώσαμεν τοὺς τρεῖς διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν καὶ τοὺς πέντε διὰ τὴν ἀπλὴν. Εὐχαριστοῦμεν, ἀποδείξεις ἔχετε προσεχῶς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰσερχομένης τῆς Φύσεως ἀπὸ τῆς 15ης προσεχοῦς Ἀπριλίου εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ὡς καὶ ἐν τῷ προγενεστέρῳ ἡμῶν φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων βελτιώσεων, αἰτινες θέλουσιν εἰσαχθῆ ἐν αὐτῇ, κατὰ τε τὴν ὕλην, τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ἐτησίαις κληρώσεις τῶν λαχείων, θὰ ἐκδίδωται καὶ εἰς δύο ἐκδόσεις, ἀπλὴν καὶ καλλιτεχνικὴν, ἐπὶ κρείσσονος χάρτου.

Αἱ συνδρομαὶ ἐπομένως ὠρίσθησαν ὡς ἐξῆς ἀπὸ τῆς 15ης προσεχοῦς Ἀπριλίου:

Ἐκδόσεις ἀπλῆ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐτησίως	δρ.	7
» » »	ἑξάμηνος	4
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐτησίως	φρ.	10
» » »	ἑξάμηνος	6

Ἐκδόσεις καλλιτεχνικῆ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐτησίως	δρ.	8
» » »	ἑξάμηνος	5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐτησίως	φρ.	12
» » »	ἑξάμηνος	7

Παρακαλοῦνται ἐπομένως οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας γὰ λαμβάνωσι τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἐκδόσιν γὰ δηλώσωσιν ἡμῖν τοῦτο πρὸ τῆς 15 Ἀπριλίου, ὅπως κανονίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων ἐκδόσεων.